

Thestrup [formand], Gottschalck-Hansen, Carsten Raft, Kirsten Gloerfelt-Tarp og Helge Madsen).

Lovforslaget fremsattes første gang i rigsdagssamlingen 1951—52, i hvilken det efter at have været til 1. behandling henvistes til et udvalg, der ikke nåede at få afgivet betænkning. Angående lovforslagets indhold henvises til, hvad der er anført i årbog 1951—52, side 416.

Ved genfremsættelsen i begyndelsen af indeværende samling udtalte *indenrigs- og boligministeren* bl. a.:

„Lovforslaget skal ses som et led i den række af bestræbelser, som igennem de senere år er udfoldet for at løse hovedstadens problemer. Hvis nogen tror, jeg mener, at der ikke er flere hovedstadsproblemer at bakse med, efter at loven om omegnskommunernes styrelsesforhold er ført ud i livet, gør han sig skyldig i en fejl. Jeg er meget vel klar over, at der endnu står betydningsfulde opgaver uløste. Må jeg minde om, at de planer, som hovedstads-kommissionens betænkning bygger på, ikke lader sig realisere. Udviklingen siden betænkningens afgivelse har formet sig lidt anderledes end af kommissionen formodet. Mere positive bidrag til løsning af hovedstadsproblemerne har byudviklingsloven som fortsættelse af byplanlovgivningen ydet. Meningen med ned-sættelsen af samfærdselskommissionen i efteråret 1950 var at tilvejebringe orden på trafikforholdene, således at hovedstads-samfundet i sin vækst betjenes bedst muligt. Landbrugsministeriet er nu igennem en kommission gået i gang med løsningen af de kloakproblemer, som måtte være uløst.

Det lovforslag, som jeg her har den ære at fremsætte, går i alt væsentligt ud på at indføre en *gensidighed mellem hovedstads-samfundets kommuner, forsåvidt angår visse bygge- og boligproblemer*.

Ved lovforslaget bliver huslejetilskuddet til børnerige familier udlignet på hele området. Eventuelle tab på visse byggegarantier skal bæres i fællesskab, og de tilskud til social-filantropisk byggeri, som en kommune i hovedstadsområdet bevilger, kan indenfor et vist beløb anmeldes til fordeling på hele området. Den sidste bestemmelse tillægger jeg særlig betydning, fordi det er mit håb igennem den at tilvejebringe forudsætninger for, at en social-filantropisk boligpolitik virkelig kan udfoldes, uden at kommune-grænserne i alt for høj grad virker hindrende.“

Ministeren understregede, at lovforslaget næppe ville blive det sidste i rækken af lovforslag vedrørende hovedstadsområdets problemer. „En økonomisk udligning mellem hovedstadskommunerne bør efter min mening afvente den kommende tids udvik-